

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0157/2014

5.3.2014

JELENTÉS

az Unió és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok értékeléséről és a prioritások meghatározásáról
(2013/2149(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Paweł Robert Kowal

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	16
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	17

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Unió és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok értékeléséről és a prioritások meghatározásáról

(2013/2149(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a keleti partnerség 2009. május 7-én Prágában történt elindítására,
- tekintettel arra, hogy az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-án, az Európai Parlament hetedik jogalkotási ciklusa idején megkezdte tevékenységét,
- tekintettel a keleti partnerség civil társadalmi fórumának létrehozására és az azáltal eddig végzett munkára, többek között az öt munkacsoportban vagy az eddigi éves üléseken – 2009. november 16–17., Brüsszel (Belgium); 2010. november 18–19., Berlin (Németország); 2011. november 28–30., Poznań (Lengyelország); 2012. november 28–30, Stockholm (Svédország); 2013. november 4–5., Chişinău (Moldova) – készített javaslatokra és egyéb dokumentumokra,
- tekintettel arra, hogy a Régiók Bizottsága létrehozta a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciáját (CORLEAP), amelynek alapító ülésére 2011. szeptember 8-án, a lengyelországi Poznańban került sor, tekintettel továbbá a CORLEAP eddigi állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2011. október 29–30-i varsói csúcstalálkozó következtetéseire,
- tekintettel a 2013. október 28–29-i vilniusi csúcstalálkozó következtetéseire,
- tekintettel a „Kibővített Európa – szomszédságpolitika: új keret a keleti és déli szomszédainkkal folytatott kapcsolatok számára” című, 2003. március 11-i (COM(2003)0104), az „Európai szomszédságpolitika – stratégiai dokumentum” című, 2004. május 12-i (COM(2004)0373), „Az európai szomszédságpolitika megerősítéséről” című, 2006. december 4-i (COM(2006)0726), a „Határozott európai szomszédságpolitika” című, 2007. december 5-i (COM(2007)0774), a „Keleti partnerség” című 2008. december 3-i (COM(2008)0823), valamint „Az európai szomszédságpolitika áttekintése” című, 2010. május 12-i (COM(2010)0207) bizottsági közleményre,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Európai szomszédságpolitika: erősebb partnerség kialakítása” című, 2013. március 20-i (JOIN(2013)0004) és „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” című, 2011. május 25-i (COM(2011)0303) közös közleményeire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa 2010. július 26-i és 2011. június 20-i üléseinek európai szomszédságpolitikáról, valamint a 2013. november 18–19-i ülése keleti partnerségről szóló következtetéseire, továbbá 2011. szeptember 26-i ülése (kereskedelem) és az Európai Tanács 2013. február 7-i ülésének következtetéseire,

- tekintettel az Európai Tanács keleti partnerségről szóló, 2013. december 19–20-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a „Keleti partnerség: a 2013. évi őszi csúcstalálkozó ütemterve” című, 2012. május 15-i (JOIN(2012)0013) és „Új európai szomszédságpolitika megvalósítása” című, (JOIN(2012)0014) közös közleményére, valamint az ezeket kísérő 2013. március 20-i közös szolgálati munkadokumentumokra („Regionális jelentések”, SWD(2013)0085 és SWD(2013)0086),
- tekintettel az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Bizottság „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységének középpontjában – egy hatékonyabb megközelítés felé” című, 2011. december 12-i közös közleményére (COM(2011)0886),
- tekintettel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz (2014–2020) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek a kelet-európai országok és az uniós országok energiapiacai közötti harmonizáció kapcsán az energiabiztonságról szóló, 2013. május 28-i állásfoglalására (2013/C 338/03),
- tekintettel az „Európai szomszédságpolitika: a partnerség erősítése felé – Az Európai Parlament álláspontja a 2012. évi eredményjelentésekről” című, 2013. október 23-i¹, az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i², valamint az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának felülvizsgálatáról szóló, 2011. április 7-i³ állásfoglalására,
- tekintettel az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalására⁴,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalására⁵,
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az emberi jogok helyzete a világban című éves jelentésekről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló éves állásfoglalásaira, többek között különösen az EU déli és keleti szomszédságában történt eseményekről szóló legfrissebb állásfoglalásokra is, köztük a következőkre: „Az emberi jogok helyzete a világban és az Európai Unió ezzel

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0446.

² HL C 168. E, 2013.6.14., 26. o.

³ HL C 296. E, 2012.10.2., 105. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0565.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0570.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0334.

kapcsolatos politikája, ideértve az Unió emberi jogokkal kapcsolatos stratégiai politikájára gyakorolt hatásait is” című, 2012. április 18-i állásfoglalására¹, „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című, 2011. évi éves jelentéséről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2012. december 13-án elfogadott állásfoglalására², „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című, 2012. évi éves jelentéséről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2012. december 13-án elfogadott állásfoglalására³,

- tekintettel az Európai Demokrácia Alapítvány (EDA) esetleges létrehozásának módozatairól szóló, a Tanácshoz intézett, 2012. március 29-i ajánlására⁴, valamint az EDA 2012. évi létrehozására és teljes körű működésének 2013-ban történő elindulására,
  - tekintettel az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló, 2012. december 13-i állásfoglalására⁵,
  - tekintettel az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására⁶,
  - tekintettel „A sajtó és a média szabadsága a világban” című, 2013. június 13-i állásfoglalására⁷,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0157/2014),
- A. mivel az európai szomszédságpolitika (ENP) és különösen a keleti partnerség a közös értékeken, valamint a nemzetközi jog, az alapvető értékek és a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, illetve a jogállamiság, a piacgazdaság, a fenntartható fejlődés és a jó kormányzás elvein alapul; mivel a keleti partnerség célja, hogy szélesebb körben terjessze, megossza és előmozdítsa az Unió alapjául szolgáló értékeket és elveket, nevezetesen a béke, a barátság, a szolidaritás és a jólét elvét, hogy a fenntartható gazdasági növekedésre törekedve és a határokon átnyúló kapcsolatokat kezelve hozzájáruljon az egészséges demokráciák kiépítéséhez és megszilárdításához a partnerországok és az Európai Unió közötti politikai társulás és gazdasági integráció felgyorsítása céljából; mivel a keleti partnerség vilniusi csúcstalálkozóján valamennyi résztvevő elkötelezte magát e vezérelvek végrehajtása mellett;
- B. mivel az egymást követő uniós bővítések nyomán Örményország, Azerbajdzsán, Grúzia, Moldova, Ukrajna és Fehéroroszország közelebb került az EU-hoz, és ezért biztonságuk, stabilitásuk és jólétük egyre nagyobb hatást gyakorol az Unióra és fordítva;

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0575.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0113.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0504.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0470.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0274.

- C. mivel a szabadságok, a demokratikus értékek és az emberi jogok csak olyan megfelelő környezetben tudnak fejlődni, amelyet a gazdasági és társadalmi stabilitás, valamint a nemzeti és nemzetközi biztonság jellemez, amit maga az EU története is bizonyít;
- D. mivel miközben az európai szomszédságpolitika alapjául szolgáló elveket és célkitűzéseket valamennyi partnerre alkalmazni kell, az EU minden egyes partneréhez fűződő kapcsolata egyedülálló, és az európai szomszédságpolitika eszközeit pedig egyedileg úgy alakították ki, hogy e kapcsolatok mindegyikét szolgálják;
- E. mivel a keleti partnerség vilniusi csúcstalálkozóján bebizonyosodott, hogy el kell gondolkodni az EU keleti partnerekkel kapcsolatos politikáján;
- F. mivel a keleti partnerség a Szerződések 8. és 49. cikke értelmében kelet-európai országokra irányul; mivel támogatnia kell a demokratikus átmenetet és a reformfolyamatokat, és válasz a partnerországok társadalmainak európai törekvéseire;
- G. mivel a keleti partnerség országai mélyen gyökerező európai törekvésekkel rendelkeznek, és – a Szovjetunióban eltöltött évtizedeket követően – továbbra is a jogállamiságon, valamint az emberi jogok és polgári szabadságjogok tiszteletben tartásán alapuló demokratikus rendszer felé tartó átmenet nehéz folyamatát élik; mivel a keleti partnerség néhány országában nincs egyetértés európai jövőjük kérdésének tekintetében;
- H. mivel ki kell használni a keleti partnerekkel fennálló kapcsolatok jelenlegi lendületét, és arra kell ösztönözni a keleti partnerség országainak lakosságát, hogy törekedjenek további demokratikus reformok megvalósítására; mivel az EU-val való társulás folyamatnak pontosan ez a célkitűzése, és a keleti partnerség néhány országában tapasztalható visszaesés ellenére erre a célkitűzésre kell törekedni;
- I. mivel a keleti partnerségnek elő kell mozdítania az együttműködés politikai, gazdasági, geopolitikai biztonsággal kapcsolatos, illetve társadalmi és kulturális szempontjait;
- J. mivel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz az Unió által a keleti partnerség országainak biztosított támogatás és segítségnyújtás fő eszköze; mivel az eszköz a differenciálást és a „többet többért” szemléletet tükrözi, és jelentős pénzügyi ösztönzőket biztosít azoknak a szomszédos országoknak, amelyek demokratikus reformokat kezdeményeznek;
- K. mivel a keleti partnerség országainak célja még mindig a politikai fejlődés, és az EU által kínált partnerség a saját politikai akaratukon alapult, azonban ez a partnerség a keleti partnerség országai népeinek egyértelmű európai törekvése ellenére a változás és a reformok elégtelen mozgatórugójának bizonyult; mivel a keleti partnerség országaiban bekövetkezett közelmúltbeli fejlemények és a vilniusi csúcstalálkozó kimenetele rávilágítanak arra, hogy erősíteni kell a keleti partnerség stratégiai jellegét, és fokozottan kell törekedni a társulási megállapodások kölcsönös előnyeivel kapcsolatos tudatosság előmozdítására és növelésére, illetve azt jelzik, hogy ezek az országok szuverén döntéseikben még mindig harmadik felek erőteljes nyomásgyakorlásának és zsarolásának vannak kitéve; mivel a keleti partnerség országainak szabadnak és szuverénnek kell lenniük ahhoz, hogy teljes körűen gyakorolhassák a saját jövőjük meghatározásához való jogukat, anélkül, hogy jogtalan külső nyomásgyakorlásnak, fenyegetésnek vagy megfélemlítésnek

lennének kitéve; mivel minden egyes ország szuverén joga, hogy bármely nemzetközi szervezethez vagy szövetséghez csatlakozzon, és hogy külső befolyástól mentesen határozza meg saját jövőjét;

- L. mivel a legutóbbi fejlemények azt bizonyították, hogy az EU keleti partnerségi politikáját néhány geopolitikai szereplő tévesen zéró összegű játszmának tekintette, és ezek negatív szerepét figyelembe kell venni;
- M. mivel a keleti partnerségnek semmiképpen sem célja, hogy rontsa vagy akadályozza az Oroszországi Föderációhoz fűződő kétoldalú kapcsolatokat, hanem éppen ellenkezőleg nyitott a Moszkvával való szinergiákra, annak érdekében, hogy a legkedvezőbb feltételeket teremtsen meg a közös szomszédok fenntartható fejlődése számára;
1. emlékeztet a keleti partnerség céljára, amely a keleti partnerek európai integrációjának erősítése politikai, gazdasági és kulturális téren, amely a kölcsönös érdekeken, valamint a nemzetközi jog, az alapvető értékek, a felelősségteljes kormányzás és a piacgazdaság iránti elkötelezettségen, továbbá a közös felelősségvállaláson és felelősségen alapul; üdvözli ezzel összefüggésben a keleti partnerség érdekelt felei, azaz az Euronest Parlamenti Közgyűlés, a keleti partnerség civil társadalmi fóruma, a CORLEAP (a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciája) és más kezdeményezések, például a kelet-európai kezdeményezések kongresszusának létrehozását és az általuk elvégzett munkát; megjegyzi azonban, hogy a keleti partnerség egyes országaiban lezajlott közelmúltbeli fejlemények felhívták a figyelmet a politikai, gazdasági és társadalmi integrációs folyamat bizonytalan voltára; hangsúlyozza a szélesebb körű társadalmi bevonásnak mint az átalakulás eszközének a fontosságát; a nemzeti döntéshozatal befolyásolni képes reformokhoz szükséges választókerületek létrehozása érdekében gyakoribb és hatékonyabb együttműködés megvalósítását ösztönzi a helyi és regionális önkormányzatokkal, valamint a parlamentekkel, az üzleti élet vezetőivel és a civil társadalommal;
  2. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a közelmúltban a keleti partnerség egészét komoly kihívások elé állítják harmadik felek, és felhívja az összes érintett résztvevőt, hogy tartsa fenn a projekttel kapcsolatos elkötelezettségét és szerepvállalását;
  3. hangsúlyozza, hogy az európai perspektíva – ideértve az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikke szerinti csatlakozás kérelmezéséhez való jogot –, az ezen országokban zajló reformok hajtóereje lehet, és tovább erősítheti elkötelezettségüket az olyan közös értékek és elvek mellett, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jó kormányzás, és hogy kellően figyelembe kell venni és ösztönzőket kell teremteni a további integrációhoz a keleti partnerség azon országai számára, amelyek elkötelezettek az EU-hoz fűződő kapcsolatok elmélyítésére, és készek mind politikai, mind pedig gazdasági szinten elkezdni és végrehajtani a szükséges reformokat;
  4. elismeri, hogy a keleti partnerségnek az Európai Unióval való integráció mellett kiálló társadalmi most minden eddiginél jobban igénylik az EU erőteljes, proaktív és azonnali támogatását, amelyet különböző csatornákon és politikai szektorokon keresztül kell biztosítani, a pénzügyi támogatástól kezdve a vízumkönnyítési rendszerekig;
  5. úgy véli, hogy a keleti partnerség megköveteli a saját eredményességének alapos értékelését, beleértve a sikerek és kudarcok pontos értékelését is, valamint hogy a

partnerség további átgondolására, új lendületre és a további lépésekkel kapcsolatos világos jövőképre van szükség, amely egyaránt összpontosít a politikai együttműködésre és a keleti partnerség országainak társadalmaival kötött partnerségre, illetve arra, hogy európai perspektívát kínáljon e társadalmaknak; ezért sürgeti az Uniót, hogy elsősorban a polgárok számára közvetlen előrelépést jelentő területekbe fektessen be, és ezzel összefüggésben a vízummentességre vonatkozó szabályozás létrehozására összpontosítson, támogassa a fiatalokat és a jövőbeli vezetőket, és szenteljen nagyobb figyelmet a civil társadalom megerősítésének; kiemeli az energia-, a közlekedési és a kutatási ágazat fontosságát a keleti partnerség országai európai integrációjának hatóköre szempontjából;

6. úgy véli, hogy a vilniusi csúcstalálkozó kimenetele rávilágít a keleti partnerség stratégiai jellege javításának szükségességére; ezért azt ajánlja, hogy az európai értékekkel és érdekekkel összhangban rugalmasan használják ki az EU rendelkezésére álló eszközöket, mint például a makrogazdasági támogatást, a kereskedelmi rendszerek könnyítését, az energiabiztonságot és a gazdasági modernizációt elősegítő projekteket, valamint mihamarabb hajtsák végre a vízumliberalizációt;
7. felhívja az Európai Bizottságot, hogy készítsen zöld könyvet a keleti partnerség Vilnius utáni jövőjéről;
8. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy mérlegeljék a keleti partnerség legutóbbi fejleményeiből levont tanulságokat az Unió két- és többoldalú prioritásainak meghatározása, valamint az ENI alapján nyújtott finanszírozás során;
9. a jogállamiságon, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásán alapuló demokratikus átmenet folyamatát a keleti partnerség országaival kötendő erős és tartós partnerség kiépítése kulcsának tekinti;
10. hangsúlyozza a civil társadalom szerepének jelentőségét a keleti partnerség országainak demokratikus átmenetében és reformfolyamatában, valamint politikai párbeszédében; felhívja az EU-t, hogy erősítse az együttműködést a civil társadalommal, valamint hogy a különböző finanszírozási eszközök körén keresztül nyújtson számára támogatást;
11. üdvözli a „keleti partnerség” integrációs és együttműködési program (EaPIC) keretében 2013-ban kiutalt összegeket, amelyek az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz hatálya alá tartoznak, és amelyeket Moldova, Grúzia és Örményország között osztottak el a keleti partnerség azon országainak nyújtott kiegészítő finanszírozásként, amelyek mélyreható előrelépést értek el a demokrácia és az emberi jogok terén;
12. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, hogy tegyék lehetővé a moldáv polgárok számára a vízummentes utazást a schengeni térségbe; rámutat, hogy a vízumliberalizációt kiemelt helyen kell kezelni, és nagyobb erőfeszítésekre kér ezen a területen; megjegyzi ezzel összefüggésben, hogy a vízumliberalizáció csak egyike a társadalmak közötti kapcsolatok szorosabbra fűzését célzó számos folyamatnak, és e területen további erőfeszítésekre van szükség, különös tekintettel az oktatás, a tudomány, a kultúra és a sport terén folytatott együttműködés elmélyítésére; hangsúlyozza, hogy a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás ellenében végzett és javadalmazás nélküli gyakorlat, önkéntes szolgálat, valamint au pair munkavégzés céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre

irányuló javaslat olyan eszköz, amely majd jelentős hatást fejt ki az oktatás és a kultúra területén; felhív ennek az irányelvnek a gyors elfogadására, amely a fent említett célokból hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot és tartózkodási engedélyt nyújt a harmadik országbeli állampolgárok számára;

13. hangsúlyozza az ifjúságot és a jövő vezetőit célzó projektekbe való befektetések fontosságát, aminek jegyében többek között teljes mértékben ki kell használni az „Erasmus+” program kínálta ösztöndíj-lehetőségeket, hogy előmozdítsák a keleti partnerség országai és az uniós tagállamok közötti diákcseréket, továbbra is pénzügyi támogatást nyújtva a száműzött Európai Bölcsészettudományi Egyetemnek, valamint létre kell hozni a Keleti Partnerségi Egyetemet és a Fekete-tengeri Európai Szakkollégiumot, amelyek oktatási lehetőséget nyújtanának a különböző szintű oktatási programok kidolgozása céljából, a keleti partnerség országai, illetve az uniós tagállamok jövőbeli vezetőinek kinevelésére törekedve, valamint tovább támogatnák azokat a felsőoktatási és oktatási projekteket – mint amilyen az Európa Tanulmányok Szakkollégiuma –, amelyek már bizonyították értéküket ezen a területen;
14. sürgeti, hogy szervezzenek több iskolai csereprogramot az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai között, és úgy véli, hogy e célra külön finanszírozást kell biztosítani;
15. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az ifjúsági együttműködést a „Fiatalok lendületben” programon belül a „keleti partnerség ifjúsági keretének” égisze alatt, ezáltal fokozva a fiatalok aktív polgári részvételét, erősítve a szolidaritást és előmozdítva a toleranciát a fiatalok körében; üdvözli e tekintetben a keleti partnerség 2013. októberben megrendezett ifjúsági csúcstalálkozóját, amely elősegíti a politikai párbeszédet és a hálózatépítést az EU és a keleti partnerség országainak döntéshozóival és fiataljaival;
16. úgy véli, hogy a keleti partnerség előmozdítása és megvalósítása során felmerülő nehézségek áthidalhatók egy új egyensúlyt teremtő és megerősített uniós szerepvállalással, amelynek a politikai párbeszédén túllépve a társadalmi, gazdasági és kulturális terület kialakítását és megerősítését is magában kell foglalnia; felhívja az EU-t, hogy fokozza jelenlétét a partnerországokban, több interaktív audiovizuális eszközt és a közösségi médiát használva az adott helyi nyelven, hogy az egész társadalmat elérje; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a keleti partnerség országainak társadalmát megszólító világos kommunikációs stratégiát azzal a céllal, hogy megvilágítsák e társadalmak számára a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térséget is magukban foglaló társulási megállapodások mint politikai rendszerük és gazdaságuk korszerűsítésének eszközei által nyújtott előnyöket;
17. hangsúlyozza, hogy az EU és a kelet-európai partnerek közös politikai kihívásokkal szembesülnek a megbízható és biztonságos energiaellátás biztosítása tekintetében; emlékeztet arra, hogy az energiabiztonság terén folytatott együttműködést a keleti partnerség és az európai szomszédságpolitika keretében egyértelműen prioritásként jelölték meg; emlékeztet arra, hogy az Energiaközösségről szóló szerződés létrehozta a teljes mértékben integrált, a növekedést, a beruházást és a stabil szabályozási keretet előnyben részesítő regionális energiapiac létrehozásának alapját; úgy véli, hogy a térségben a gáz- és villamosenergia-hálózatok integrációja, többek között az ellenirányú gázáramlás terén tett további előrelépés elengedhetetlen az Energiaközösség céljainak eléréséhez; kiemeli, hogy

nagyobb hangsúlyt kell helyezni az energiaágazat konszolidációjára, fejlesztésére és hatékonyságára, mivel ez a gazdasági modernizáció egyik legfőbb feltétele, és erősíti az energiabiztonságot és versenyképességet, valamint olyan energiastratégiákat kell kidolgozni, amelyek összhangban állnak az Energiaközösség által meghatározott kötelezettségekkel; felszólít az uniós politikákkal és normákkal összhangban a földgáz- és villamosenergia-piaci reformok folytatására, valamint a megújuló energia energiaforrásokon belüli megfelelő arányának biztosítására; elismeri a keleti partnerség országainak harmadik országoktól való energiatünettségét, és hogy az ellátás nem megfelelő diverzifikálása bonyolulttá teszi az európai integráció dinamikáját, valamint felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak el gyors eredményeket hozó projekteket, amelyek segítenek a helyzet enyhítésében; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyék a szolidaritást az Energiaközösség alapelvevé, amelyet az uniós piacon tevékeny valamennyi szereplőnek teljes mértékben figyelembe kell vennie;

18. szorgalmazza, hogy a keleti partnerség országaival kötött valamennyi megállapodásba illesszenek be egy energiabiztonsági záradékot az EU belső energiapiacára vonatkozó szabályozás teljes mértékű tiszteletben tartásának biztosítására, továbbá egy korai előrejelző mechanizmust, amellyel garantálhatják a harmadik országokból származó energia tranzitjával és szállításával kapcsolatos lehetséges kockázatok és problémák korai értékelését, ezenkívül felszólít a kölcsönös segítségnyújtást, a szolidaritást és a vitarendezést szolgáló közös keret létrehozására;
19. szorgalmazza, hogy az egyes partnerországokkal szemben alkalmazzanak testre szabottabb megközelítést, amely jobban figyelembe veszi azok egyedi, geopolitikai szempontból sebezhető pontjait, valamint általános koordináció mellett érvényre juttatja a differenciálás és a „többet többért” elvét; határozottan úgy véli, hogy az egyes partnerországokhoz fűződő kapcsolatok mélységének és hatókörének tükröznie kell az ország saját európai törekvését, a közös értékek melletti elkötelezettségét, és az uniós jogszabályokkal való összehangolás terén tett előrelépést, amelyet egyértelmű referenciaértékek és az országok saját érdemei alapján értékelnek; úgy véli, hogy a keleti partnerség architektúrájának intézményi és koncepcionális szempontból is előretökintőnek és rugalmasnak kell lennie annak érdekében, hogy hosszú távú ösztönzőket nyújtson valamennyi partnernek, köztük a legfejlettebbeknek is, s ezáltal tovább fokozza az EU-hoz fűződő kapcsolatokat; úgy véli továbbá, hogy a keleti partnerségnek nem csak a normatív célkitűzésekre kellene összpontosítania, hanem a jövőbeli társulás előnyeinek a közvéleményben való megszilárdítását célzó, alulról felfelé irányuló megközelítések keretében is el kell érnie a polgárokat; emlékeztet arra, hogy a partnerség fejlődése az emberi jogok tiszteletben tartása, az igazságügyi reform, a közigazgatási reformok, a korrupció elleni küzdelem és a polgárok állami döntéshozatali folyamatban való fokozottabb részvétele terén tett előrelépésektől és jelentős erőfeszítésektől függ;
20. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább a kereskedelmi akadályok csökkentésének lehetőségeit, adott esetben akár a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírása és végrehajtása előtt is, annak érdekében, hogy a keleti partnerség adott országainak társadalmi és vállalkozásai közvetlenebbül érezhessék az EU-val folytatott szorosabb együttműködés gazdasági előnyeit;
21. elismeri a befogadó jelleg jelentőségét annak biztosításában, hogy a partnerség a hat partner

mindegyikének részvételével fejlődik; ezért rámutat a multilaterális dimenzió további fokozásának szükségességére, és ösztönzi, hogy valamennyi szakpolitikai területen tartsanak rendszeresen miniszteri szintű üléseket;

22. hangsúlyozza e tekintetben, hogy Ukrajna esetéhez hasonlóan fontos, hogy a Tanács haladéktalanul lépjen fel minden olyan tisztviselővel, jogalkotóval és üzleti támogatóikkal szemben – többek között a diplomáciai nyomásgyakorlás eszközével; egyedi, célzott intézkedések bevezetésével, valamint utazási tilalmak és eszköz-, illetve vagyontbefagyasztás révén –, akik felelősek az emberi jogok megsértéséért, és fokozza az ország társaságai és üzletemberei által európai bankokban folytatott pénzmosási és adóelkerülési üzemek leállítását célzó erőfeszítéseket;
23. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincs kölcsönös egyetértés az EU és a keleti partnerség országai közötti együttműködés lényegéről; aggodalommal jegyzi meg, hogy az Unióra gyakran adományozóként, a partnerországokra pedig kedvezményezettként tekintenek, jóllehet mindkét félnek kettős szerepet kellene betöltenie; figyelmeztet arra, hogy az effajta nyilvános percepció irreális elvárásokat táplálhat a keleti partnerség társadalmaiban;
24. sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok álláspontja gyakran eltérő és nem alakítanak ki közös álláspontot a keleti partnerség országaival ápolt kapcsolatok és az említett országokban bekövetkező fejlemények vonatkozásában; aggodalommal jegyzi meg, hogy a tagállamok között nincs egyetértés az együttműködés stratégiai jelentőségéről és bizonyos kérdésekben nem képviselnek közös álláspontot; kéri az európai szomszédságpolitika átfogó felülvizsgálatát, különösen a közelmúltbeli események fényében a keleti szomszédok tekintetében, továbbá a különösen a keleti partnerség polgáira irányuló konkrét és kézzelfogható intézkedések tekintetében;
25. javasolja a keleti partnerség multilaterális irányvonalának további erősítését az együttműködés és barátság légköre, valamint a jószomszédi kapcsolatok megszilárdítása érdekében, ami támogatja a politikai társulás és különösen a gazdasági integráció célkitűzéseit; javasolja az együttműködésre és közös projektekre irányuló többoldalú kezdeményezések bátorítását, valamint a további előrelépést a határon átnyúló és regionális együttműködés terén, különösen a közlekedés, az emberek közötti kapcsolatok, a környezet, a határok biztonsága és az energiabiztonság tekintetében, és emlékeztet arra, hogy az EU e tekintetben nagy jelentőséget tulajdonít az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek; úgy véli, hogy az együttműködést mindazonáltal lehetőség szerint kétoldalú alapon folytatni kell egyrészt az EU, másrészt pedig a partnerországok között;
26. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítéseket kell tenni a demokratikus reformokkal kapcsolatos tapasztalatok megosztása érdekében, alapul véve az európai országok bőséges tapasztalatát, amelyre a demokratikus rendszereknek az alapvető értékek és a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló létrehozása és védelmezése során tettek szert – különösen azon tagállamok esetében, amelyek mind az európai integráció, mind pedig a keleti partnerség országaival fenntartott közeli kapcsolatok során szerzett tapasztalatokra építhetnek–, eközben elismerve az egyes országok sajátosságait, hangsúlyozva a kölcsönösen elvárt előnyöket, és egyensúlyt teremtve a feltételek és a szolidaritás között, az Unió további fejlődésének érdekében is; javasolja, hogy tekintsék át a társaktól való tanulás lehetőségeit politikai és technikai szinten egyaránt, ami növelné a demokráciaépítéssel és

jogállamisággal kapcsolatos tudatosságot és ismereteket;

27. úgy véli, hogy az EU-nak proaktívabb módon kell ösztönöznie a partnerországokat az emberi jogi jogsértések elleni küzdelemre; felhívja a tagállamokat az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatások végrehajtására és emlékeztet arra, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok súlyos megsértése esetén – a Szerződésekkel összhangban – maga az EU is fontolóra veheti korlátozó intézkedések vagy szankciók a közös kül- és biztonságpolitika keretében történő bevezetését, amelyek magukban foglalják a fegyverembargót, a belső elnyomás céljára felhasználható felszerelések kivitelének tilalmát, a vízumkorlátozásokat vagy utazási tilalmakat azokra a személyekre vonatkozóan, akik közvetlenül vagy közvetetten felelősek az emberi jogok súlyos megsértéséért vagy a civil társadalmat és a demokratikus ellenzéket sújtó elnyomásért, illetve akiknek a tevékenysége egyéb módon jelentős mértékben aláássa a demokráciát és a jogállamiságot, továbbá e személyek pénzeszközeinek és pénzügyi erőforrásainak befagyasztását; hangsúlyozza, hogy a polgárok életére gyakorolt hatások elkerülése érdekében biztosítani kell, hogy a szankciók szelektívek és célzottak legyenek;
28. üdvözi, hogy a vilniusi csúcstalálkozó pozitív eredménnyel zárult és hogy Grúzia és a Moldovai Köztársaság parafálta a társulási megállapodásokat, többek között a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást, sajnálja azonban, hogy a vilniusi csúc nem felelt meg az összes elvárásnak, és sürgeti adott esetben a társulási megállapodások partnerországok általi gyors aláírását, valamint teljes körű, gyors és hatékony végrehajtását a modernizáció és a reformfolyamatok ezekben az országokban való támogatása érdekében, különösen a felelősségteljes kormányzás megszilárdításához, a jogállamisághoz, az emberi jogok védelméhez és a korrupció elleni küzdelemhez kapcsolódó területeken, valamint a partnerek gazdasága kiépítésének és modernizációjának, illetve a vállalkozásbarát jogszabályok támogatása érdekében; felhívja e tekintetben az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy határozzák meg a társulási menetrend keretében azokat a területeket és az együttműködés azon színtereit, ahol a végrehajtás már rövid és középtávon megindulhat;
29. elítéli, hogy az Oroszországi Föderáció, amely az EU és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok erősödését saját érdekei elleni fellépésként érzékeli, gazdasági, politikai és katonai eszközökkel folyamatosan nyomást gyakorol a keleti partnerség országaira; hangsúlyozza, hogy ezzel foglalkozni kell az Oroszországgal folytatott tárgyalásokon, és kiemeli, hogy komolyan meg kell vitatni az uniós tagállamok körében Oroszország olyan kezdeményezésekbe való bevonásának új módjait, amelyek tükrözik a biztonságos, stabil és virágzó európai szomszédsággal kapcsolatos közös érdeket, túllépve ezzel a befolyási övezetekkel kapcsolatos elavult és veszélyes gondolkodásmódon; felhívja az EU-t, hogy tegyen konkrét intézkedéseket, beleértve a gazdasági támogatást, a kereskedelmi rendszerek könnyítését, az energiabiztonságot és a gazdasági modernizációt fokozó projekteket, hogy támogassa a keleti partnerség országait európai törekvésekben, valamint fogadjon el közös stratégiát Oroszországgal kapcsolatban; továbbá őszinte és nyitott párbeszédre kért a harmadik országokkal, a keleti partnerség országai számára előnyös szinergiák kialakítására irányuló erőfeszítések megsokszorozása érdekében;
30. emlékeztet arra, hogy a keleti partnerség országaival folytatott együttműködésnek a következő célok megvalósítására kell irányulnia: szorosabb stratégiai partnerség kialakítása, az emberek közötti kapcsolatok megerősítése az Unió és a keleti partnerség országainak

viszonylatában, társadalmi kapcsolathálózatok kiépítése az integráció elmélyítése érdekében, valamint a modernizáció, illetve a puszta stabilizáción túlmutató Európa-orientáltság támogatása;

31. hangsúlyozza, hogy növelni kell az Európai Unióval kapcsolatos tudatosságot a keleti partnerség országaiban; hangsúlyozza, hogy az EU keleti partnerség országaiba delegált küldöttségeinek kulcsszerepet kell játszaniuk az EU láthatósági kampányainak támogatásában;
32. ösztönzi a partnerországok közötti szorosabb kapcsolatok kialakítását, valamint a stabilitás és a többoldalú bizalomépítés előmozdítását; e tekintetben hangsúlyozza a keleti partnerség valódi multilaterális dimenziója kialakításának fontosságát a jószomszédi kapcsolatok javítása, a regionális együttműködés fokozása és a kétoldalú ellentétek áthidalása céljából;
33. megismétli azon véleményét, hogy a befagyasztott konfliktusok akadályozzák a keleti partnerség teljes kibontakozását és súlyosbítják a gyűlöletet, az ellenségeskedést és a feszültséget a keleti partnerség egyes országainak népei között; megállapítja a nemzetközi jog elvein nyugvó méltányos megoldások és hosszan tartó béke elérésének fontosságát; e célból felszólítja a feleket arra, hogy teremtsenek kedvező feltételeket a békéhez azáltal, hogy tartózkodnak a gyűlöletbeszédtől és a háborús uszítástól, és bizalomépítő intézkedéseket hajtanak végre a meglévő választóvonalak mindkét oldalán fennálló humanitárius, gazdasági és egyéb problémák kezelése érdekében; hangsúlyozza a regionális együttműködés és a partnerek közötti bizalomépítő kezdeményezések jelentőségét; kiemeli annak fontosságát, hogy a konfliktusrendezés döntő elemeként megerősítsék a jószomszédi kapcsolatok elvét; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az EU által e célból tett erőfeszítések és az erre a célra fordított erőforrások eddig nem voltak elégségesek bármilyen kézzelfogható eredmény elérésére; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza bizalomépítő programjait a konfliktussal sújtott területeken a párbeszéd helyreállítása és az emberek közötti kapcsolatok elősegítése érdekében; felszólítja az alelnököt/főképviseletet és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki innovatív intézkedéseket és megközelítéseket, ideértve a nyilvános kommunikációs stratégiákat, valamint a pragmatikus kezdeményezéseket, nem hivatalos kapcsolatok és konzultációk megfontolását is, a civil társadalmi kultúra és a közösségi párbeszéd támogatása érdekében;
34. úgy véli, hogy mind az EU, mind pedig a partnerországok civil társadalmának részvétele és szerepvállalása kiemelten fontos a keleti partnerségi politika fejlődése szempontjából; hangsúlyozza, hogy kiemelten üdvözlendő a keleti partnerség civil társadalmi fórumának részvétele és aktív közreműködése és a többoldalú platform valamennyi szintjén, és azt tovább kell erősíteni;
35. úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezetek közötti együttműködés jó alapot kínál az emberek közötti valódi kapcsolatokhoz, amelyeket nem korlátozhatnak az államhatárok; szorosabb együttműködést és koordinációt ajánl a keleti partnerség civil társadalmi fóruma és az ennek megfelelő EU–Oroszország civil társadalmi fórum között;
36. úgy véli, hogy pontosan meg kell határozni az együttműködés eszközeit, figyelembe véve az elérhető eszközöket és programokat, valamint külön hangsúlyt helyezve az oktatásra és az egyetemek közötti cserékre; további pénzügyi források rendelkezésre bocsátását sürgeti a keleti partnerség projekt megvalósításához, valamint a reformok, a kiemelt

kezdeményezések és a projektek támogatásához; felszólít a keleti partnerség mind a hat országának az uniós programokban való teljes körű részvételére;

37. hangsúlyozza, hogy a demokratikus értékek védelme érdekében elengedhetetlen a jogállamiság tiszteletben tartása – ideértve a független és hatékony bírói kar létrehozását is – és a korrupciótól való elrettentés a magán- és a közszférában egyaránt;
38. kiemeli, hogy a korrupció még mindig széles körben elterjedt a keleti partnerség országaiban, ez pedig fontos kezelendő kérdés;
39. elismeri a gazdasági válság által a keleti partnerség országainak gazdasági fejlődésére gyakorolt hatásokat; hangsúlyozza a gazdasági együttműködés ösztönzésének fontosságát a keleti partnerség projekt előmozdítása érdekében többek között azáltal, hogy felhívják a figyelmet a gazdasági problémák összetettségére, szorgalmazzák a felelősségteljes kormányzást a pénzügyi szektorban és a nemzetközi pénzügyi intézményekkel folytatott együttműködést, ágazati megközelítést alkalmaznak, és ösztönzik a kkv-ágazat fejlődését elősegítő jogszabályok elfogadását; kiemeli a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások – mint a keleti partnerség országai gazdaságának korszerűsítését és a pénzügyi válságból való kilábalását segítő fő eszközök – megkötésének és ideiglenes alkalmazásának szükségességét;
40. a keleti partnerség üzleti dimenziójának erősítésére irányuló komolyabb erőfeszítésekre hív fel, többek között az üzleti környezet a helyi, regionális és európai kkv-k és üzleti vállalkozások javára történő fejlesztése révén a partnerországokban, valamint az EU és a keleti partnerség közötti üzleti partnerségek előmozdítása révén;
41. továbbá úgy véli, hogy a más stratégiai partnerekkel közösen folytatott tevékenységek, valamint a nemzetközi és európai szervezeteken belül megvalósuló együttműködés előmozdítása minden érintett számára előnyös lenne;
42. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a társadalmi és kulturális kapcsolatokat, ezáltal a gyakorlatban is érvényesítve az Unió „Egyesülve a sokféleségben” mottóját;
43. kiemeli a keleti partnerség országai és az EU közötti információcsere és kulturális kapcsolatok fontosságát a modern, tájékozott társadalmak kiépítése és az európai értékek előmozdítása érdekében;
44. rámutat arra, hogy a Demokráciáért Európai Alapítvány (EDA) fontos szerepet tölt be a keleti partnerség országaiban a civil társadalom gyors, hatékony és rugalmas módon történő megerősítése és a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása révén, illetve a demokratizálódás folyamatában lévő vagy az előtt álló országokban a demokratikus mozgalmak támogatása vagy elindítása révén; felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy támogassák a Demokráciáért Európai Alapítvány munkáját, és teljes mértékben aknázzák ki az együttműködésben és a szinergiákban rejlő lehetőségeket; ezzel összefüggésben felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy elegendő és megbízható pénzügyi forrást biztosítsanak az Európai Demokrácia Alapítvány (EDA) tevékenységei számára;
45. úgy véli, hogy a keleti partnerek közötti együttműködés javítása érdekében az Uniónak

tartózkodnia kell attól, hogy a közös projektekben egyetlen nyelv használatát előíró korlátozást vezessen be, és elő kell mozdítania a többnyelvűséget, különösen a helyi önkormányzatok, valamint a polgári és oktatási kezdeményezések szintjén;

46. hangsúlyozza a közös erőfeszítések előmozdításának és támogatásának jelentőségét az alábbi területeken: kutatás és innováció, többek között diákcseraprogramok; többnyelvű virtuális projektek; kultúrák közötti párbeszéd, a közös filmgyártás és az irodalmi művek fordításaihoz nyújtott közös források révén; továbbá a náciizmus és a kommunizmus hagyatékára, valamint a totalitárius rendszerekre és Európa közös történelmére irányuló együttes kutatások, többek között az „Európa a polgárokért” programon keresztül és az európai emlékezet és lelkiismeret platformjával folytatott együttműködés előmozdításával;
47. felhív a közös tudományos és innovációs tér fokozatos kialakítására a kutatás és innováció területén folytatott együttműködés több meglévő elemének összefogása érdekében;
48. ösztönzi a szabályozások további közelítését valamennyi közlekedési területen és a közlekedési infrastruktúrával kapcsolatos projektek végrehajtását a keleti partnerség teljes közlekedési hálózatában a meglévő uniós programok és eszközök alkalmazásával, törekedve eközben az európai és a nemzetközi pénzügyi szervezetek szorosabb bevonására, és előtérbe helyezve azokat a projekteket, amelyek javítják a TEN-T törzshálózattal való összeköttetéseket;
49. felhív annak megértésére, hogy a keleti partnerség ambiciózus program, amelynek eredményei hosszú távon lesznek nyilvánvalóbbak; hangsúlyozza, hogy jóllehet a keleti partnerséget széles körben bírálják, a kezdeményezés sikere az EU és keleti szomszédainak elkötelezettségén és politikai szándékán egyaránt múlik; megjegyzi továbbá, hogy elengedhetetlen, hogy a keleti partnerséggel szemben megfogalmazott bármely bíráló konstruktív jellegű legyen, és célja ne a partnerség hitelének rontása, hanem a partnerség javítása legyen;
50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a Régiók Bizottságának, a keleti partnerség országai kormányainak és parlamentjeinek, az EBESZ-nek és az Európa Tanácsnak.

INDOKOLÁS

A jövőre vonatkozó javaslatokat tartalmazó dokumentum az európai gazdasági válság idején, a Vilniusban megrendezett keleti partnerségi csúcstalálkozót követően, a 2009–2014 közötti uniós ciklus végén, egy olyan időszakban készül el, amikor fokozott jelentőséggel bír. Ezért a Parlamentnek ambiciózus javaslatot kell benyújtania, amely tükrözi az európai projekt fejlesztése iránti nyitottságunkat és elkötelezettségünket. Ebben a tekintetben a válságnak nem korlátoznia, hanem ösztönöznie kell bennünket arra, hogy a pusztán politikai kötelezettségvállalásokon túlra tekintsünk, és hogy a kézzelfogható eredményeket hozó politikákra, például a vízummentességre koncentrálna a keleti partnerség országainak polgáraitra összpontosítsunk. Az Uniónak ezenkívül a fiatalokra és a fiatal vezetőkre kell összpontosítania annak érdekében, hogy jövőjüket összekapcsolja az Unióval. Az Uniónak figyelmet kell fordítania az energiabiztonságra is, és e területen együtt kell működnie a keleti partnerség országaival. E dokumentumnak ösztönzőként kell szolgálnia a keleti partnerség fejlesztésére irányuló bátor politikai megközelítés számára, és ki kell köveznie az utat elképzeléseink előtt.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	3.3.2014
A zárószavazás eredménye	+ : 36 - : 2 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Susy De Martini, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Nikola Vuljanić, Sir Graham Watson, Boris Zala
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Emine Bozkurt, Andrew Duff, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Emilio Menéndez del Valle, Luis Yáñez-Barnuevo García
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Georges Bach, Zdravka Bušić, Carmen Fraga Estévez, Czesław Adam Siekierski, Wim van de Camp